

in exilium pellitur. Hæc pœna non multum ab-
similis est Atheniensium ostracismo, quo eos,
quorum potentia ipsis suspecta erat, decem an-
nis urbe abstinere jubebant.

Sunt etiam Octo-viri, qui diversoria & ho-
spites diligenter observant & examinant, præ-
sertim in mendaciis deprehensos.

Ab urbano magistratu centum milites extra-
nei, quorum patria quinquaginta milliaribus
ab urbe absit, conducuntur: quibus tamen ca-
pitale est muros noctu conscendere, quorum
custodia civibus commissa est, addito menstro-
trium scutorum stipendio. In singulis portis
bini Commissarii præsidio adsunt, quorum
unus ante, alter post meridiem, quæ necessaria
sunt curat.

*Ausar
fluvius.*

Præcipuus hujus status fluvius est *Auser* sive
Ausar amnis, vulgari appellatione *Serchio*, qui
Arno olim apud Pisas confluebat, suo sibi nunc
ore sex millia passuum ab Arni ostio in mare
effunditur. Rutilius lib. 11 Itinerarii.

Puppibus ergo meis fida in statione locatis

Ipse vehor Pisas, qua solet ire pedes.

Alpheæ veterem contemplor originis urbem,

Quam cingunt geminis Arnus & Auser aquis.

Conum Pyramidis cœuntia flumina ducunt,

Intratur modico frons patefacta solo.

Sed proprium retinet communi in gurgite nomen,

Et pontum solus scilicet Arnus adit.

Ante diu, quam Trojugenas fortuna penates

Laurentinorum regibus insereret,

Elide deductas suscepit Erruria Pisas;

Nominis indicio testificata genus.

Scribit Strabo, hos fluvios Arnus & Auferem,
quo loci in unum confluunt, violento aquarum
incurfu adeo se invicem attollere, ut qui utrin-

que in ripa consistant homines, alter alterum
conspicere nequeant. Vnde subvectionem à
mari necesse est difficilem fieri. Fabula narratur
(ait idem Strabo,) quo tempore primum am-
nes isti fuerint è montibus delati, incolis obli-
stentibus, ne, in unum confluentes alveum,
inundatione agros vastarent, pollicitos fuisse
amnes, se eluvionem non facturos; ac fidem
servasse. Mira sane res ac plane incredibilis, in
tantum undas fluvialis alvei fuisse in sublime
elatas, uti ex ripis alter alterum conspiceri ne-
quiverit. Ipse tamen Aristoteles quoque idem
refert in libro *περί θαυμασίων ἀνθρώπων*, Hoc quoque,
inquiens, mirandum est apud Ligures. Ajunt apud
eos amnem esse, cujus flumen adeo in sublime attollatur,
uti, qui in altera ripa consistant, conspici nequeant.

Et apud Gregorium Magnum, Dialogor.
lib. 3, cap. 9, hæc leguntur: Sed neque hoc fileam,
quod narrante viro venerabili Venantio, Lunensi episco-
po, me ante biduum contigit agnovisse. Lucana namque
ecclesia, sibi met propinqua, fuisse mira virtutis, Frigidia-
num nomine, narravit episcopum: cujus hoc opinatissi-
mum à cunctis illis habitantibus testatur memorari mi-
raculum: quod Auseris fluvius, qui juxta illius urbis
muros influebat, sepe, inundatione facta, cursus sui
alveum egressus, per agros effundi consueverat.

Hoc si Rutilii tempore verum; mirum sane
eum, accuratissimum alioquin rerum in itinere
suo memorabilium notatorem, silentio trans-
misisse. Cæterum haud constat, quo tempore,
quave ratione, novus ille Ausaris alveus ad ma-
re factus, novumque simul nomen accepit, quo
nunc vocatur *Serchio*. Memoria tamen antiqui
nominis manet in amniculo, qui, spatia VIII
ferme millium passuum medio tractu inter
Serchium Arnusque per palustria loca in ma-
re decurrens, vulgo nunc vocatur *Osari*.

